lium detur: non eo tantùm, quòd iiſdem de rebus præſenti cum præſentibus agere, quàm ſcriptis, facilius eſt: aut quod omnes dictis quàm ſcriptis plus credunt, & illa tanquam decreta: hæc ut figmenta, audiunt: ſed propterea inprimis quod in congreſſibus, ſi quid fortè vel non rectè intelligitur, vel non creditur, is qui coram adeſt, utrique incommodo levi opera medetur: in ſcriptis, ſi talis ſcrupulus inciderit, nemo eſt qui tollat, ipſo autore & defenſore non præſente. Sed quum totius rei penes te judicium ſit futurum, bona mihi ſpes eſt, orationem noſtram ponderis aliquid apud te habituram: quem rejectis omnibus id genus impedimentis, res ipſas ſpectaturum arbitror.

Quidam autem, qui in congreſſum & colloquium tuum venerunt, me ab hoc inſtituto deterrere ſunt conati, quum dicerent, apud te aſſentatores in pretio eſſe: contemni monitores. Quorum verbis

ἀλλ᾽ αὐτοὺς πλησιάσαντας· οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾷον ἄν τις παρὼν πρὸς παρόντας φράσειεν, ἢ δι᾽ ἐπιστολῆς δηλώσειεν· οὐδ᾽ ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὡς εἰσηγημάτων, τῶν δ᾽ ὡς ποιημάτων ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν· ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις, ἢν ἀγνοηθῇ τι τῶν λεγομένων, ἢ μὴ πιστευθῇ, παρὼν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν, ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις ἄν τι συμβῇ τοιοῦτον, οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων. ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος, ἔρημα τοῦ βοηθήσοντός ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλ᾽, ἐπειδὴ σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτὴς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν δεόντων. ἡγοῦμαι γὰρ ἁπάσας ἀφελόντα σε τὰς προειρημένας δυσχερείας, αὐταῖς πράξεσι προσέχειν τὸν νοῦν.

Καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοι πλησιασάντων ἐκφοβεῖν ἐπεχείρησαν, λέγοντες ὡς δὴ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾷς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς. ἐγὼ δ᾽, εἰ μὲν ἀπε-